PARKERINGSKLAGENÆVNET

AFGØRELSE FRA PARKERINGSKLAGENÆVNET
4. august 2026

Sagsnummer:	17723
Klageren:	[redacted]
Indklagede:	OPARKO A/S Trindsøvej 4 8000 Aarhus C
Klagen vedrører:	Kontrolafgift på kr. 89,- pålagt for overtrædelse af de skiltede vilkår om anvendelse af gyldig digital p-tilladelse Køretøjet i sagen var på tidspunktet for kontrolafgiftens udstedelse parkeret uden gyldig digital p-tilladelse. Klageren har anført, at hun ikke modtog en fysisk kontrolafgift på stedet, men at denne blev eftersendt.
Parternes krav:	Klageren ønsker kontrolafgiften annulleret. Indklagede ønsker kontrolafgiften opretholdt.
Nævnets sammensætning:	Nævnsformand, dommer Mette Søgaard Vammen Simon Kildeby, FDM (deltager med to stemmer) Thomas Jørgensen, DPPB Steen Jørgensen, DPPB

SAGENS OMSTÆNDIGHEDER:

Denne sag vedrører en opkrævning pålagt den 22. august 2025, kl. 14:45:28-16:57:21for parkering med køretøjet med reg.nr. [redacted] på et område benævnt: ”Afd. 75 Herningvej 1, 8000 Aarhus C”.

Opkrævningen er fremsendt med begrundelsen: ”Ingen tilladelse til parkeringspladsen”.

Der er fremlagt foto af eksempel på skiltningen på p-pladsen. Af skiltningen fremgår:

PARTERNES SYNSPUNKTER OVER FOR PARKERINGSKLAGENÆVNET:

Klageren har særligt anført følgende:

"…
Jeg klager hermed over en opkrævning fra OPARKO A/S på i alt 689 kr., som er sammensat af:

• "Efteropkrævning": 500 kr.
• Rykkergebyr: 100 kr.
• Administrationsgebyr: 89 kr.

Opkrævningen vedrører parkering på Herningvej 1, 8000 Aarhus C i august 2025. Jeg har aldrig tidligere modtaget nogen fysisk kontrolafgift, og den digitale besked i e-Boks var den første og eneste henvendelse i sagen. ?

Klagegrundlag

1. Kontrolafgiften er ikke udstedt korrekt Ifølge bekendtgørelse nr. 202 af 28. februar 2014, § 1, stk. 2, skal en kontrolafgift anbringes fysisk på bilen eller gives til føreren. Kun hvis dette ikke er muligt, må den eftersendes.

I dette tilfælde blev intet anbragt på bilen, og OPARKO har ikke dokumenteret, at det var umuligt. Afgiften er derfor ugyldigt udstedt. ?

2. OPARKOs "efteropkrævning" er reelt en kontrolafgift OPARKO betegner opkrævningen som en "efteropkrævning" og hævder, at den derfor ikke er omfattet af kontrolafgiftsbekendtgørelsen.
Men:
• Jeg har aldrig modtaget en tidligere kontrolafgift
• Der er intet, der opkræves efterfølgende – dette er den første og eneste opkrævning
• Der er tale om en opkrævning, der relaterer sig til en konkret parkering – altså en kontrolafgift
• OPARKO forsøger dermed at omgå reglerne ved blot at kalde det noget andet Parkeringsklagenævnet har tidligere slået fast, at sådanne "efteropkrævninger" falder ind under bekendtgørelsen, når der ikke er forudgående varsel.

Jeg henviser f.eks. til sag 16724, hvor nævnet afviste et lignende forsøg på at unddrage sig gældende regler. ?

3. Rykkergebyr og administrationsgebyr er pålagt under aktiv klage Jeg klagede rettidigt til OPARKO via deres kontaktformular. Alligevel modtog jeg senere en rykker med 100 kr. i gebyr samt 89 kr. i administrationsgebyr, selvom sagen ikke var afsluttet.
Dette er i strid med god inkassoskik og inkassolovens principper, som siger, at opkrævning og rykkergebyrer ikke må pålægges under verserende klage.
…"

"…
Jeg har ikke yderligere bemærkninger.
…"

Indklagede har særligt anført følgende:

"…
Der gøres opmærksom på at der ikke er tale om en afgift, men en efteropkrævning.

Det fremgår af skiltningen, at køretøjet skal have tilladelse ved parkering og standsning på pladsen. Da køretøjet ikke har haft en korrekt tilladelse under opholdet, har vi sendt en efterfølgende faktura for betaling for den manglende tilladelse.

Rykkergebyret fra d. 15/9 er slettet, da det er givet ved en fejl.

På dagen for forseelsen var de vedlagt skilte monteret på pladsen.

Vi fastholder sagen.
…"

"…
Vi har ikke yderligere at tilføje.
Vi fastholder sagen.
…"

SAGENS DOKUMENTER:

Parternes indlæg og bilag.

PARKERINGSKLAGENÆVNETS BEGRUNDELSE OG RESULTAT:

2 medlemmer med 3 stemmer (Mette Søgaard Vammen, Simon Kildeby) udtaler:

Af skiltningen fremgår, at parkering og standsning kun er tilladt med gyldig digital tilladelse.
Området har automatisk nummerpladescanning. Hvis parkeringen for den korrekte nummerplade ikke betales via QR koden, kan faktura sendes for parkering inkl. administrationsgebyr på 89 kr.

Nederst på skiltningen fremgår desuden: "Overtrædelse medfører kontrolafgift på kr. 875,- pr. påbegyndt døgn.".

Området er forsynet med et ANPR-system (Automatisk Nummer Plade Registrering), der er kendetegnet ved, at køretøjet affotograferes ved ind- og udkørsel, hvorved nummerpladen aflæses maskinelt. Betaling for parkeringen kan ske kort før eller efter, at parkeringspladsen er forladt.

Klageren har blandt andet anført, at hun ikke modtog en fysisk kontrolafgift på stedet, men at den blev eftersendt.

Af sagens oplysninger fremgår, at køretøjet var parkeret uden gyldig digital p-tilladelse.

Da klageren således ikke havde en gyldig digital p-tilladelse, fik hun tilsendt en meddelelse om, at kontrolafgiften var pålagt.

Indklagede har anført, at der ikke er tale om en kontrolafgift, men en opkrævning af betaling for benyttelse af parkeringsområdet uden gyldig p-tilladelse

Af bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder nr. 202 af den 28. februar 2014, ændret ved bekendtgørelse nr. 970 af 27. juni 2025, § 1 fremgår:

"…

> En kontrolafgift på private parkeringsområder skal meddeles føreren ved, at et dokument, som indeholder oplysning om kontrolafgiften, anbringes umiddelbart synligt på køretøjet eller overgives til føreren på det pågældende parkeringsområde.
> …"

Det i sagen omhandlede gebyr på kr. 89,-, der på skiltningen er benævnt "administrationsgebyr", er et gebyr indklagede har pålagt for manglende overholdelse af de skiltede parkeringsvilkår på området.

Gebyret er pålagt inden- eller i forbindelse med fremsendelsen af fakturaskrivelsen og dermed ikke i forbindelse med en rykkerskrivelse jf. rentelovens § 9 b, hvorfor gebyret ikke udgør et rykkergebyr i rentelovens forstand.

Gebyret kan således sidestilles med en "kontrolafgift" i ovennævnte bekendtgørelses forstand.

Herefter og da kontrolafgiften ikke er meddelt ved et dokument, der er anbragt på køretøjet eller overgivet til føreren på parkeringsområdet, er kontrolafgiften ikke udstedt med rette.

OPARKO A/S er dermed ikke berettiget til at opretholde kravet om betaling af kontrolafgiften.

1 medlem (Simon Kildeby) udtaler supplerende:

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder, nr. 202 af 28. februar 2014, blev ændret ved bekendtgørelse nr. 970 af 27. juni 2025. Ændringen havde til formål endeligt at bringe parkeringsselskabernes praksis til ophør, hvor private parkeringsselskaber undlod at meddele kontrolafgifter fysisk på stedet ved forseelsen enten ved at overgive afgiften til føreren eller anbringe afgiften synligt på køretøjet, og i stedet eftersendte disse til køretøjets ejer. Lovgivers intention var således at sikre, at der ikke må være tvivl om, at afgiften absolut skal anbringes umiddelbart synligt på køretøjet.

Hensynet bag denne ordning er bl.a., at den relevante aftalepart – føreren af køretøjet – straks bringes i kundskab om den påståede overtrædelse og derved får mulighed for 'på stedet' eller 'straks' at varetage sine interesser, herunder at sikre sig bevismateriale i form af fotografier, vidner eller andre faktiske omstændigheder, som kan have betydning for vurderingen af, om kontrolafgiften er berettiget.

Det følger desuden af fast retspraksis, at det alene er aftaleparten, dvs. føreren, der hæfter for en eventuel overtrædelse af parkeringsvilkårene. Dette princip er bl.a. fastslået i U.2004.218V, U2010,1534H, U.2015.27H og U.2016.2027V, hvori det udtrykkeligt er anført, at der hverken foreligger subsidiær ejerhæftelse eller ejerhæftelse baseret på stiltiende fuldmagt.

I de tilfælde, hvor et parkeringsselskab vælger at eftersende et betalingskrav under betegnelser som administrationsgebyr, opkrævningsgebyr, opholdsafgift, efteropkrævning for parkering eller lignende, foreligger der en situation, hvor kravet rettes direkte mod køretøjets ejer, uanset at ejeren ikke har været fører af køretøjet. Dette indebærer en væsentlig risiko for, at en person pålægges et betalingskrav, som vedkommende ikke hæfter for, og som den reelle aftalepart – føreren – ikke har haft mulighed for at bestride eller føre bevis imod.

Denne fremgangsmåde rejser tillige betænkeligheder i forhold til hensynet til privatlivets fred, idet føreren af køretøjet ikke nødvendigvis har interesse i, at køretøjets ejer bliver bekendt med et eventuelt mellemværende med et parkeringsselskab. Endvidere indebærer denne fremgangsmåde, at bilejeren reelt kan bringes i en situation, hvor vedkommende utilsigtet må agere mellemmand eller privat inkassator for

parkeringsselskabet i bestræbelserne på at få føreren identificeret og kravet betalt, jf. også principperne i U2005.2250S.

Efter køretøjsregistreringslovens § 17, stk. 2, nr. 3, kan skatteministeren fastsætte regler om parkeringsvirksomheders terminaladgang til oplysninger i Køretøjsregisteret om identiteten på et køretøjs ejer eller bruger. Det er i den forbindelse fra både skatteministerens og transportministerens side indskærpet, at denne fjernadgang skal anvendes med betydelig tilbageholdenhed, og at adgangen ikke er tilsigtet anvendt som grundlag for systematisk efteropkrævning af betalinger i situationer, hvor der ikke er meddelt en kontrolafgift på stedet. Terminaladgangen kan derfor efter min opfattelse ikke anses som hjemmel eller genvej til at fremsætte betalingskrav alene baseret på opslag i Køretøjsregistret og kameraregistrering.

Selv om det kan forekomme rimeligt, at en fører betaler for den tid, vedkommende har parkeret et køretøj, giver efteropkrævning baseret alene på kameraovervågning ikke den fornødne bevismæssige sikkerhed for, at føreren faktisk har parkeret køretøjet uden den nødvendige hjemmel i hele den registrerede periode. Kameraregistrering dokumenterer alene køretøjets tilstedeværelse på bestemte tidspunkter, men kan ikke i sig selv udelukke, at køretøjet fx blot har passeret området, har foretaget af- eller pålæsning, eller har haft anden gyldig hjemmel til at befinde sig på området.

Endeligt mener jeg, at den benyttede fremgangsmåde tillige er uforenelig med den hidtidige praksis på området, hvorefter der ved parkering på privat område indgås en kvasiaftale mellem føreren og parkeringsselskabet i overensstemmelse med områdets skiltning. Bevisbyrden for, at vilkårene i denne kvasiaftale er overtrådt, påhviler parkeringsselskabet. Såfremt vilkårene ikke er overholdt, er konsekvensen en udstedelse af en kontrolafgift. Har parkeringsselskabet undladt at udstede en sådan, kan der ikke efterfølgende ske opkrævning af betaling for selve parkeringen.

På denne baggrund er det min samlede vurdering, at hele det efteropkrævede beløb i realiteten har karakter af en kontrolafgift, uanset hvilken betegnelse parkeringsselskabet har valgt at anvende. Da kontrolafgiften ikke er meddelt på forskriftsmæssig vis, skal klager herefter friholdes for betaling af det fulde efteropkrævede beløb.

2 medlemmer (Thomas Jørgensen og Steen Jørgensen) udtaler:

Efter Parkeringsklagenævnets vedtægter § 2 behandler nævnet klager fra forbrugere over kontrolafgifter pålagt af private operatører for overtrædelse af vilkårene for brug af offentligt tilgængelige private parkeringsområder.

Nævnets kompetence er således begrænset til sager om kontrolafgifter.

I den foreliggende sag har indklagede gjort gældende, at der ikke er tale om en kontrolafgift men derimod om et administrationsgebyr for fremsendelse af en opkrævning for betaling for parkeringen, jf. skiltningens angivelse af, at der ved manglende betaling kan fremsendes faktura for parkering inkl. et administrationsgebyr på kr. 89.

Mindretallet lægger vægt på, at kravet efter sin betegnelse og opbygning består af et krav på betaling for selve parkering og et administrationsgebyr for en service, som parkanten har tilvalgt, konkret fremsendelse af en opkrævning.

Forbrugerombudsmanden har i sagerne FO-22/11329-13 (Aarhus Airport A/S) og FO-22/05070-23 (SikkerParkering ApS) lagt til grund, at gebyrer ved manglende betaling må anses som inddrivelsesomkostninger omfattet af renteloven og ikke som kontrolafgifter.

Forbrugerombudsmanden har herved lagt vægt på, at gebyret opkræves som et tillæg til det skyldige beløb. I disse sager fremgik det af skiltningen, at manglende betaling medførte efterfølgende opkrævning for parkering med tillæg af et gebyr. Skiltningen i disse sager svarer i det væsentlige til skiltningen i nærværende sag.

Mindretallet finder, at gebyret opkræves i tilslutning til fremsendelsen af opkrævningen af det skyldige beløb og dermed ikke udspringer af de skiltede vilkår vedrørende betaling af en afgift som en selvstændig sanktion for overtrædelse af vilkårene.

Administrationsgebyret og opkrævningen for parkering kan herefter ikke sidestilles med en kontrolafgift, og Parkeringsklagenævnet har derfor ikke kompetence til at behandle sagen, idet kompetencen efter vedtægternes § 2 beror på, om der faktisk foreligger en kontrolafgift.

Sagen afvises derfor, jf. vedtægternes § 5, stk. 2, nr. 3.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

PARKERINGSKLAGENÆVNETS AFGØRELSE:

OPARKO A/S er ikke berettiget til at opretholde kravet om betaling af kontrolafgift på kr. 89,-.

Indklagede skal betale kr. 3.500,- i sagsomkostninger til Parkeringsklagenævnet, som sender en opkrævning til indklagede.

Klagegebyret tilbagebetales til klageren.

Der er ikke taget stilling til øvrige sagsomkostninger.

Hver af parterne kan anlægge sag ved domstolene om de forhold, som klagen har vedrørt.

Klageren henvises til at søge yderligere oplysning om eventuel bistand i forbindelse med sagsanlæg på www.domstol.dk, www.advokatsamfundet.dk og/eller eget forsikringsselskab om eventuel retshjælpsforsikring.

På Parkeringsklagenævnets vegne

Mette Søgaard Vammen
Nævnsformand